

Domslut

- 1) Artikel 263 FEUF ska tolkas så, att Europeiska bankmyndighetens (EBA) riktlinjer av den 22 mars 2016 om processer för produktgodkännande i fråga om bankprodukter för konsumenter (EBA/GL/2015/18) inte kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring enligt denna artikel.
- 2) Artikel 267 FEUF ska tolkas så, att domstolen enligt denna artikel är behörig att pröva giltigheten av sådana rättsakter som Europeiska bankmyndighetens (EBA) riktlinjer av den 22 mars 2016 om processer för produktgodkännande i fråga om bankprodukter för konsumenter (EBA/GL/2015/18).
- 3) Unionsrätten kräver inte att det, för att en invändning om rättsstridighet mot en unionsrättsakt ska kunna tas upp till sakprövning vid en nationell domstol, att rättsakten direkt och personligen berör den enskilde som åberopar denna invändning.
- 4) Vid prövningen av den tredje frågan har det inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av Europeiska bankmyndighetens riktlinjer av den 22 mars 2016 om processer för produktgodkännande i fråga om bankprodukter för konsumenter (EBA/GL/2015/18).

(¹) EUT C 61, 24.2.2020.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 2 augusti 2021 (begäran om förhandsavgörande från Korkein oikeus – Finland) – A mot B

(Mål C-262/21) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Område med frihet, säkerhet och rättvisa – Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar – Förordning (EG) nr 2201/2003 – Tillämpningsområde – Artikel 2 led 11 – Begreppet "olovligt bortförande eller kvarhållande av barn" – Haagkonventionen av den 25 oktober 1980 – Begäran om återlämnande av ett litet barn som föräldrarna har gemensam vårdnad om – Medborgare i tredjeland – Överföring av barnet och barnets mor till den medlemsstat som är ansvarig för prövningen av en ansökan om internationellt skydd enligt förordning (EU) nr 604/2013 (Dublin III))

(2021/C 382/04)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Korkein oikeus

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A

Motpart: B

Domslut

Artikel 2 led 11 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 ska tolkas så, att det inte kan utgöra ett olovligt bortförande eller ett olovligt kvarhållande, i den mening som avses i denna bestämmelse, när en av föräldrarna, utan den andra förälderns samtycke, har sett sig nödsakad att ta med sig sitt barn från sin hemviststat till en annan medlemsstat för att efterkomma ett beslut om överföring som fattats av den förstnämnda medlemsstaten på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat, och att därefter kvarbli i den andra medlemsstaten efter det att beslutet om överföring har upphävts utan att myndigheterna i den förstnämnda medlemsstaten har beslutat om återtagande av de överförda personerna eller att bevilja dessa personer uppehållsrätt.

(¹) EUT C 252, 28.6.2021.)